



У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Астреліна Леоніда Васильовича щодо офіційного тлумачення пункту 12 статті 6 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (в редакції від 22 грудня 1995 року)

м.Київ

14 липня 1997 року

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Астреліна Леоніда Васильовича.

Заслухавши суддю-доповідача Мироненка Олександра Миколайовича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Ветеран війни Астрелін Л.В., 1928 року народження, 1 вересня 1945 року, перебуваючи у неповнолітньому віці (17,5 року), добровільно вступив на військову службу. За переконанням заявника, у зв'язку з тим, що ще тривала війна на Далекому Сході (Японія підписала акт капітуляції 2 вересня 1945 року), йому повинно бути надано статус учасника бойових дій на підставі пункту 12 статті 6 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" і у зв'язку з невизнанням за ним такого статусу відшкодовано моральну та матеріальну шкоду (неотримання надбавки до пенсії, переплата комунальних послуг). Як свідчать надіслані до Конституційного Суду України матеріали, до судів загальної юрисдикції Л.В.Астрелін не звертався, а зробив висновок про порушення щодо себе вимог зазначеного пункту Закону, одержавши відмову Житомирського облвійськкомату визнати його ветераном війни та учасником бойових дій.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України у справах за конституційними зверненнями відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Л.В.Астреліна.

3. По суті, у зверненні йдеться не про необхідність офіційного тлумачення закону, а про юридичну консультацію стосовно розуміння змісту окремого пункту нормативного акта. Сама ця норма Закону

будь-якої невизначеності не містить. Що ж до проблеми надання Л.В.Астреліну статусу учасника бойових дій, то визначальне значення має не саме зарахування на армійську службу 1 вересня 1945 року, а встановлення наявності військового призову на той час і в тій місцевості, де мешкав заявник, та врахування факту добровільності чи примусовості залучення до лав Радянської Армії. У період безпосередніх воєнних дій і після їх остаточного завершення це мало особливе юридичне і моральне значення. Отже, застосування вказаної норми закону потребує не її офіційного тлумачення, а всебічного і повного дослідження фактичних обставин справи, що входить до компетенції судів загальної юрисдикції. Конституційному Суду України це питання не підвідомче.

4. Тексти звернення ветерана війни і відповіді Житомирського облвійськкомату не наводять жодного факту неоднозначного застосування положення пункту 12 статті 6 названого Закону судами України, іншими органами державної влади.

На підставі викладеного і керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 49 та 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Астреліна Леоніда Васильовича щодо офіційного тлумачення пункту 12 статті 6 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" в редакції від 22 грудня 1995 року на підставі пункту 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

м. К и ї в
14 липня 1997 року
№ 40-з
Справа № 18/70-97